

Sygn. akt II Ka 227/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Luby Filoc

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2014 r.

sprawy **T. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a §4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 13 lutego 2014 r. sygn. akt II K 1093/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

a. na podstawie art. 69§1, 2 i 4 kk, art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec T. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięć),

b. na podstawie art. 71§1 kk wymierza oskarżonemu T. G. karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33§ 3 kk wysokość stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł,

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 zł opłaty za obie instancje; wydatki postępowania odwoławczego przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 227/14

UZASADNIENIE

T. G. został oskarżony o to, że w dniu 13 sierpnia 2013 roku w miejscowości C., gm. L., powiat (...), woj. (...), będąc uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości kierował w ruchu lądowym samochodem V. (...) o nr. rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim sygn. akt II K 104/11 z dnia 30 marca 2011 r. w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Wyrokiem z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt II K 1093/13, Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim:

I. oskarżonego T. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazał go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat,

III. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych tytułem opłaty oraz 90 złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając go w całości i zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 366 k.p.k. przez brak wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, to jest w szczególności okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa, a dotyczących bezpośrednio sprawcy, takich jak jego rzeczywistej sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej, co doprowadziło do odpowiedzialności oskarżonego z art. 178a § 4 k.k.,

2. rażąco niewspółmierność kary, tj. orzeczenie 5 miesięcy pozbawienia wolności bez zawieszenia jej wykonania, gdy tymczasem oskarżony T. G. przyznał się do popełnionego czynu, przez cały czas trwania postępowania przygotowawczego i sądowego podtrzymywał swoje wyjaśnienia w tej kwestii, zaś właściwości oskarżonego i warunki osobiste uzasadniały skorzystanie z art. 69 k.k. i zawieszenie wykonania orzeczonej kary.

Podnosząc powyższe zarzuty odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie zaś o zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata.

W toku rozprawy odwoławczej obrońca oskarżonego poparł apelację i wnioski w niej zawarte, zaś prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się o tyle skuteczną, że doprowadziła do zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie wskazanym w wyroku Sądu Okręgowego.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż skarżący słusznie wywodzi, że Sąd Rejonowy dopuścił się, mającej wpływ na treść orzeczenia, obrazy art. 366 § 1 k.p.k. Zgodnie ze wskazanym unormowaniem przewodniczący czuwa nad prawidłowym przebiegiem rozprawy, bacząc, aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy. W sprawie T. G. do okoliczności takich z pewnością zaliczyć należy postawę wymienionego oraz jego warunki osobiste, w sposób bezpośredni rzutujące na adekwatność zastosowanej względem niego reakcji prawnokarnej. Niedostatki postępowania pierwszoinstancyjnego w tym zakresie sprawiły, że Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 452 § 2 k.p.k., uzupełnił postępowanie dowodowe zaliczając do materiału dowodowego kartę informacyjną leczenia szpitalnego (k. 44- 45) oraz dokumenty potwierdzające podjęcie przez oskarżonego terapii przeciwalkoholowej (k. 57- 58).

Analiza przytoczonych wyżej środków dowodowych, w zestawieniu z informacjami zgromadzonymi przez Sąd Rejonowy, doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania o rażąco niewspółmierności kary wymierzonej T. G.. Wbrew zapatrywaniu Sądowi I instancji, postawa oskarżonego oraz jego warunki osobiste wskazują na wystąpienie szczególnie uzasadnionego wypadku (art. 69 § 4 k.k.), pozwalającego na obdarzenie go dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania kary.

W powyższym kontekście zaznaczyć trzeba, że kara wymierzona T. G. nie przekracza 2 lat pozbawienia wolności, przy czym możliwe jest jednoczesne sformułowanie względem niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, co stanowi o spełnieniu przesłanek z art. 69 § 1 i 2 k.k.. Mimo, że oskarżony był już karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim- k. 14) stwierdzić należy, że w rezultacie toczącego się postępowania zrozumiał, iż jego dotychczasowa postawa, charakteryzująca się skłonnością do bezrefleksyjnego naruszenia porządku, w sposób nieunikniony będzie spotykała się z reakcją wymiaru sprawiedliwości. Szczególnego znaczenia nabiera tutaj fakt, że T. G. z własnej inicjatywy rozpoczął terapię przeciwalkoholową (zaświadczenie lekarskie- k. 57, notatka- k. 58), która ułatwi mu powstrzymanie się przed powrotem na drogę przestępstwa. Za przyjęciem pozytywnego zapatrywania w stosunku do osoby oskarżonego przemawia również, niewątpliwie obecne w jego świadomości, przekonanie o konieczności roztoczenia opieki nad 64- letnią matką. Występujące u Z. G. schorzenia, mimo braku okoliczności wskazujących na nieprawidłowy przebieg procesu ich leczenia (karta informacyjna leczenia szpitalnego- k. 44- 45), ze względu na brak realnych możliwości zapewnienia wymienionej niezbędnej opieki przez inną osobę (wyjaśnienia T. G.- k. 32v) wskazują na konieczność udzielania jej pomocy przez oskarżonego. Przytoczone okoliczności świadczą o wystąpieniu szczególnie uzasadnionego wypadku w rozumieniu art. 69 § 4 k.k.

Zawieszając wykonanie orzeczonej w stosunku do oskarżonego T. G. kary pozbawienia wolności, z uwagi na uprzednią karalność wymienionego, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że rzetelność weryfikacji przyjętej prognozy kryminologicznej wymaga 5- letniego okresu próby (art. 70 § 1 pkt 1 k.k.). Wbrew poglądom obrońcy ograniczenie wzmiankowanego okresu do 3 lat nie zapewni pełnej kontroli realności zmiany w postępowaniu T. G.. Celem uświadomienia oskarżonemu, że każde naruszenie porządku prawnego spotka się z bezpośrednio odczuwalną reakcją wymiaru sprawiedliwości Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył mu karę 100 stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 k.k. ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 zł. Zarówno przyjęta liczba stawek dziennych, jak i ich wysokość mieści się w granicach możliwości zarobkowych T. G., stanowiąc dla niego jednocześnie odczuwalną dolegliwość. Oskarżony, będąc osobą samodzielnie prowadzącą gospodarstwo rolne, przy dołożeniu należytych starań, będzie w stanie zgromadzić niezbędne środki pieniężne.

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 zł opłaty za obie instancje (art. 10 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach

w sprawach karnych- Dz. U. z 1973 r., Nr 27, poz. 152 z późn. zm.). Zważywszy, że apelacja okazała się skuteczna Sąd Okręgowy, kierując się względami słuszności, na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k., wydatki postępowania odwoławczego przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Z tych wszystkich względów i przy braku przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437 k.p.k. w zw. z art. 456 k.p.k., orzekł jak w części dyspozytywnej swego wyroku.